

DECIZIA nr. 566 din 23.07.2014 privind solutionarea
contestatiei formulata de ABC din Polonia,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr.2013

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr.2013, inregistrata sub nr. 2013 de catre D.G.R.F.P.B. - Serviciul inspectie fiscala reprezentante straine si nerezidenti cu privire la contestatia ABC din Polonia, inregistrata in scopuri de TVA in Romania si formulata prin imputernicit SC SRL in baza imputernicirii din data de 02.08.2013.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr.2013 il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ZZZ/2013, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. YYY/2013 pentru suma **S lei**, din care:

- DC lei diferenta suplimentara de TVA;
- DI lei dobanzi de intarziere aferente TVA;
- PI lei penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de ABC.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.R.F.P.B. - Serviciul inspectie fiscala reprezentante straine si nerezidenti au efectuat inspectia fiscala partiala la ABC pentru a proceda la verificarea taxei pe valoarea adaugata aferenta perioadei 01.04.2011-30.09.2012.

Constatările inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. YYY/2013, iar in baza acestora a fost decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ZZZ/2013 prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA in minus in cuantum de DT lei, dar si la dobanzi de intarziere aferente TVA in suma de DI lei si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de PI lei.

II. Prin contestatia formulata, societatea nerezidenta ABC din Polonia prin imputernicit SC HLB FREEMARK AUDIT SRL contesta decizia de impunere in ceea ce priveste diferenta suplimentara de TVA in suma de DC lei si emiterea unei noi decizii prin care sa se stabileasca o diferenta suplimentara de TVA in minus in cuantum de DT+DC lei, invocand faptul ca TVA colectata in plus

in suma de DC lei nu are justificare legala intrucat bunurile importate au fost livrate ca si mostre gratuite catre PYT SRL, asa cum rezulta din documentul de confirmare anexat contestatiei.

In privinta accesoriilor, societatea sustine ca acestea au fost calculate fara luarea in considerare a prevederilor art. 111, art. 116 alin. (2) si alin. (4), art. 120 si art. 120¹ din Codul de procedura fiscala.

Doarece organele fiscale au aprobat la rambursare TVA in suma de A lei inscrisa in decontul lunii noiembrie 2010 depus sub nr. DA/21.12.2010, aceasta suma reprezinta o creanta certa, lichida si exigibila la data depunerii cererii, respectiv 21.12.2010. Ca atare, sumele recalculat reprezentand TVA de plata lunar pentru perioada aprilie 2011 – septembrie 2012 trebuiau autocompensate la plata cu TVA aprobat la rambursare in suma de A lei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestate, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se țin următoarele:

3.1. Referitor la diferența suplimentară de TVA în suma de DC lei

Cauza supusa solutionarii este daca persoana impozabila datoreaza TVA pentru o livrare de bunuri, in conditiile in care livrarea bunurilor ca mostre nu a fost dovedita cu documente care sa aiba forta probanta a documentelor justificative prevazuta de legislatia in materie.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ZZZ/2013 a fost stabilita o diferenta suplimentara de TVA in minus in cuantum de DT lei, formata din:

- DD lei TVA neacceptata la deducere din facturi pentru care nu s-au prezentat documente justificative pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA;

- DC lei TVA colectata pentru bunuri importate in valoare de VV lei (VE euro) si pentru care nu s-au prezentat documente justificative de livrare ulterioara a bunurilor, din care sa rezulte ca bunurile tranzactionate sunt mostre, asa cum sustine reprezentantul societatii prin nota explicativa;

- minus (-) DM lei TVA colectata in minus ca urmare a aplicarii taxarii inverse;

- minus (-) DS lei diferenta suplimentara constatata la soldul sumei negative de TVA fara optiune de rambursare din ultimul decont al perioadei verificate – luna septembrie 2012.

In raportul de inspectie fiscala nr. YYY/2013 se precizeaza ca imputernicitul societatii nerezidente ABC din Polonia a prezentat declaratia vamala de import din 08.04.2011, factura emisa in 06.04.2011 prin care s-au facturat serviciile de transport pe ruta Kremenchung – Slatina si nota de debit

prin care s-a refacturat TVA in vama, dar nu a prezentat documente justificative care sa ateste destinatia bunurilor importate.

Prin contestatia formulata ABC din Polonia contesta numai TVA colectata in suma de DC lei, anexand in sustinere fotocopia documentului intitulat „nota de confirmare” emis de PYT SRL conform caruia in data de 11.08.2011 au fost primiti 6 saci cu carbon black N375, 4.890 kg (negru de fum folosit ca materie prima pentru industria cauciucului) cu titlu de mostre gratuite, in vederea testarii si deciderii daca o viitoare colaborare este posibila.

In drept, potrivit art. 126, art. 134¹, art. 150 si art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 126. Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)”.

“Art. 134¹. Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol”.

“Art. 150. Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) **Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată**, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, **este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii**, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160”.

“Art. 156. Evidența operațiunilor

(1) **Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.**

(4) **Evidențele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme”.**

In acest sens, la pct. 79 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare se prevad urmatoarele:

- *corespondenta comerciala dintre parti*, din care sa reiasa intentia societatii nerezidente de a stabili relatii comerciale cu PYT SRL si necesitatea livrarii bunurilor cu titlu de mostre (gratuit).

In plus, documentul intitulat "nota de confirmare" **nu are numar si data emiterii si nu este insotit de dovada (nota de receptie) ca bunurile livrate au fost inregistrate in evidenta gestionara si contabila** a PYT SRL cu titlu de mostre (adica "fara valoare") **pentru a capata forta probanta a unui document justificativ** ceruta de art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si de pct. 2 din Normele metodologice de intocmire si utilizare a documentelor financiar-contabile, aprobate prin O.M.E.F. nr. 3.512/2008 privind documentele financiar-contabile.

Prin urmare, tinand cont de cele prezentate anterior si de prevederile art. 213 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare potrivit carora "*Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei*" se retine ca destinatia bunurilor importate nu a fost dovedita de societatea nerezidenta ABC cu documentele justificative prevazute de legislatia in vigoare, motiv pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa pentru capatul de cerere privind TVA colectata suplimentar in urma inspectiei fiscale in suma de DC lei.

3.2. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de DI+PI lei

Cauza supusa solutionarii este daca diferentele suplimentare de TVA stabilite in urma inspectiei fiscale si pentru care au fost calculate accesorii pot fi "autocompensate" cu suma negativa de TVA din decontul perioadelor precedente solicitata si stabilita ca fiind convenita la rambursare, in conditiile in care sumele negative solicitate la rambursare prin bifarea casutei corespunzatoare din decont nu mai pot fi reportate in perioadele fiscale urmatoare si utilizate in cadrul mecanismului de regularizare pe baza de deciont prevazut la art. 147³ din Codul fiscal.

In fapt, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina ABC dobanzi de intarziere in suma de DI lei si penalitati de intarziere in suma de PI lei, in total DI+PI lei.

Conform anexei nr. 4 la raportul nr. YYY/2013 accesoriile au fost stabilite pe perioada 25.05.2011-25.07.2011 lei, respectiv pentru TVA de plata stabilita in timpul inspectiei fiscale pentru lunile aprilie 2011 si mai 2011, din momentul scadentei (25.05.2011, respectiv 25.06.2011) si pana in momentul autocompensarii prin decontul aferent lunii iunie 2011 (cu termen de depunere 25.07.2011), cand societatea a inregistrat in urma inspectiei fiscale suma negativa de TVA.

Prin contestatia formulata ABC contesta accesoriile in cuantum de DI+PI lei, considerand ca acestea nu sunt datorate deoarece debitele reprezentand TVA de plata lunar stabilite pentru lunile aprilie 2011 si mai 2011 trebuiau autocompensate din TVA aprobata la rambursare in suma de A lei din decontul lunii noiembrie 2010, care reprezinta o creanta certa, lichida si exigibila a contribuabilului fata de buget la data depunerii decontului 21.12.2010.

In drept, potrivit art. 111, art. 115, art. 116, art. 119, art. 120, art. 120[^]1 si art. 122 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile in vigoare pe perioada verificata:

“Art. 111. Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

“Art. 115. Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, **stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:**

a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat o eșalonare la plată, precum și dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată pe perioada amânării, în cazul în care termenul stabilit pentru plata sumelor respective se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (41) [...]

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil. [...]

“Art. 116. Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor,

cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.

(2) Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin.(1).

(3) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele fiscale ale debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin. (2).

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

a) la data scadenței, potrivit art. 111;

b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii;

c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz, depuse potrivit Codului fiscal;

d) la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale principale, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite de organele competente prin decizie;

e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil;

f) la data comunicării actului de individualizare a sumei, pentru obligațiile de plată de la buget;

g) la data primirii, în condițiile legii, de către organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte instituții, în vederea executării silit;

h) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru sumele de restituit conform art. 117”.

“Art. 119. Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120. Dobânzi

(1) **Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.**

(2) **Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se**

datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.

“Art. 120¹. Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

“Art. 122. Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării în cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 116 alin. (4)”.

Fiind vorba de taxa pe valoarea adăugată, în speta sunt aplicabile și prevederile art. 147³ și art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează plata TVA și efectuarea regularizărilor prin intermediul decontului TVA conform carora:

“Art. 147³. Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153

(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 156².

(3) **Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat și a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.**

(4) **Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 156², din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare și a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii**

decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului .

(5) **Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156², persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) și (4), care reprezintă regularizările de taxă și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.**

(6) **Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.**

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare”.

“Art. 157. Plata taxei la buget

(1) Orice persoană **trebuie să achite taxa de plată** organelor fiscale **până la data la care are obligația depunerii** unuia dintre **deconturile** sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³”.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale anterior citate, pentru TVA exista un mecanism de regularizare care se realizează prin decont, în funcție de rezultatul comparării dintre TVA colectată și TVA deductibilă pentru fiecare perioadă curentă de raportare, pe de o parte și de soldurile negative ori de plată din perioadele anterioare de raportare, pe de altă parte, după cum urmează:

- dacă TVA deductibilă este mai mare decât TVA colectată rezultă o sumă negativă a TVA, care poate fi reportată în deconturile perioadelor următoare sau poate fi solicitată la rambursare;

- dacă în decont s-a bifat casuta corespunzătoare solicitării sumei negative la rambursare, decontul îndeplinind și rol de cerere de rambursare, suma negativă de TVA nu mai poate fi reportată în perioada fiscală următoare;

- dacă TVA deductibilă este mai mică decât TVA colectată rezultă o sumă de plată a TVA, la care se adaugă TVA de plată din decontul perioadei precedente și diferențele stabilite prin decizii de impunere comunicate, neachitate până la data depunerii decontului;

- în situația în care suma negativă din perioada anterioară nu a fost solicitată la rambursare, aceasta poate fi recuperată prin decont din TVA de plată aferentă perioadei curente, contribuabilul având de achitat efectiv la bugetul

statului numai soldul TVA de plata rezultat in urma regularizarilor efectuate prin decontul de TVA.

In speta, din documentele existente la dosarul cauzei reiese ca ABC a inregistrat in decontul lunii noiembrie 2010 o suma negativa a TVA in cuantum de A lei, pentru care a solicitat prin bifarea casutei corespunzatoare din decontul de TVA si **care nu mai putea fi reportata si recuperata prin diminuarea TVA de plata din perioada urmatoare**. Ca atare, aceasta suma nu mai putea fi utilizata la **autocompensarea** cu TVA de plata din deconturile perioadelor urmatoare – lunile aprilie 2011 si mai 2011 – organele fiscale realizand, in schimb, autocompensarea cu suma negativa de TVA rezultata in urma inspectiei fiscale **din decontul perioadei urmatoare** – luna iunie 2011 – si **pentru care nu exista o solicitare de rambursare** din partea societatii contestatare.

Faptul ca suma de A lei recunoscuta ca fiind cuvenita la rambursare reprezinta o creanta certa, lichida si exigibila la data de 25.12.2010 – data prevazuta de lege pentru depunerea decontului de TVA pentru luna noiembrie 2010 (si nu data depunerii decontului 21.12.2010, asa cum eronat sustine contestatara – a se vedea art. 116 alin. (4) lit. b) din Codul de procedura fiscala) nu inseamna ca la aceasta data ori la data scadentei diferentelor stabilite in urma inspectiei fiscale ar fi intervenit vreo autocompensare. In acest sens se retine ca dispozitiile Codului de procedura fiscala invocate in sustinerea contestatiei **nu se refera la "autocompensarea" reclamata de contribuabila, ci la compensarea de drept intre doua creante fiscale, a contribuabilului fata de bugetul statului si viceversa, "la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile", semnificatia adverbului "deodata" din art. 116 alin. (4) din Codul de procedura fiscala fiind aceea ca creantele trebuie sa fie certe, lichide si exigibile "concomitent"/"in acelasi timp".** Dimpotriva, "autocompensarea" invocata este reglementata doar de Codul fiscal, prin mecanismul de regularizare pe baza de decont instituit de art. 147³ din Codul fiscal si **care stipuleaza expres ca sumele negative de TVA, odata solicitate la rambursare prin bifarea casutei corespunzatoare din decont care tine astfel loc si de cerere de rambursare nu mai pot fi utilizate la "autocompensarea" cu TVA de plata din deconturile perioadelor urmatoare.**

In consecinta, contestatia ABC urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 147³ alin. (6) teza a doua, art. 150 alin. (1), art. 156 alin. (1) si alin. (4) si art. 157 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 79 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 3 din O.M.F.P. nr. 2.226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității

nr. 82/1991, republicată și art. 64, art. 116 alin. (4) și alin. (5) lit. b) și d), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (2), art. 120¹, art. 122 și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE:

Respinge contestația ABC din Polonia formulată împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. ZZZ/2013, emisă de organele de inspectie fiscală din cadrul D.G.R.F.P.B. - Serviciul inspectie fiscală reprezentante străine și nerezidenți pentru suma de S lei reprezentând TVA și accesorii aferente TVA.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.